Kominík - Dobeš, Pavel

```
    A                                  E7
1. Vysoko nad střechami, kde jen vítr fičí,
                                      A
   než vyvine rychlost a letí do světa,
                                       E7
   vysoko tam nad námi, kde komíny se tyčí,
                                        A
   tam kominík Magnusek je štětkou vymetá.
   D                      A
R: Oči modré, hluboké jak Jadran,
    E7                           A
   vercajk, šaty, účes - černý havran,
       D                           A
   a když jdou kolem holky z fabriky, aha,
      E7                     A E7 A
   a musejí si držet knoflíky.
2. Ve městě je čisto, jasno, nikde žádná špína,
   nejčastější slovesa jsou prosím, děkuji,
   všude kolem spousta barev, každá z nich je jiná,
   a lidé, ti si cestou z práce píseň notují.
R: Oči modré, hluboké jak Jadran,
   vercajk, šaty, účes - černý havran,
   a když jdou kolem holky z fabriky, aha,
   a na blúzkách si drží knoflíky.
3. Jednou ale nepřišel, a když už se to táhlo,
   město se jen trpělivě v sazích dusilo,
   s lidmi se to za tu dobu povážlivě nahlo,
   nic nad nimi vyššího teď už nebylo.
R: Žádné oči hluboké jak Jadran,
   žídné šaty, účes a la černý havran,
   a když kolem šly holky z fabriky, aha,
   už neměly proč držet knoflíky.
4. Magnusek si totiž poslal pro pivo
   a kominické řemeslo hodil na skobu,
   vzal do ruky majzlík a první kladivo
   a začal nutit kameni svoji podobu.
R: Pohled, co by připomínal Jadran,
   účes, kterej měl jen on a havran,
   a než by pořád chodil po střeše, aha,
   tak že prej si svůj pomník vyteše.
5. Začly chodit delegace lidí z okresu,
   on k nim takto hovořil na jejich adresu:
   Puškin, Goethe, Kozina i Jiří z Poděbrad,
   každý z nich už dávno má svůj pomník někde stát.
R: Každý má svou sochu na okrasu,
   i Masaryk ji míval svého času,
   a já, že jsem jen kominík, aha,
   tak žádnou sochu neměl bysem mít.
6. Toť se ví, že úředníci dali by ho do klády,
   kterou mají k dispozici pro takové případy,
   nechtěli však ublížit, nechtěli bejt špatní,
   chtěli jenom posoudit, zda je to adekvátní.
R: Naštěstí měl každý vedle sebe
   čtyři příslušníky PS VB,
   takže mnohem dřív, než řekli švec, aha,
   a za Magnuskem zavřela se klec.
7. Magnusku, ty šílenče, ty notorický cvoku,
   pročs' nepřiznal, že ti v hlavě šibuje,
   vždyť kdo si staví pomníky, je lidem sazí v oku
```

a nikdo už ho k ničemu nepotřebuje.
R: Nemusel jsi sedět bez příčiny
v nejsmutnějším rohu náměstí,
ten pomník by ti postavili jiní,
vždyť chodili si k tobě pro štěstí.
R: [: Svět se točí, nezná dovolenou,
malým, velkým, všem je akorát,
i holky z města brzy zapomenou,
že mohly by si něco tajně přát. :]